

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: "Minna", i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 53. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731118668848/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Minna

mangeartet Rigdom findes i disse Grunde. Ærmerne paa den lyserøde Morgenkjole havde hun smaget op over Albuerne, enten for Bekvemheds- eller for Køligheds Skyld. Armen i Skødet så blændende hvid ud, medens den anden imod det saftig grønne Græs viste en brunlig rød Yderside med en Linie af fine, krummede Dunhaar, der lyste i den strejfende Solstraale; med sine runde, bløde Former gjorde den det barnlige Indtryk, der virker saa underlig rørende hos en voxen Kvinde. De to Smaaapiger sad ved Siden af hende og bandt Ønskekæder af Straa; Saften af de Blaabær, som de paa Vejen havde slugt, var tværet ud over det Halve af Ansigtet paa dem. Ogsaa den unge Piges Læber blaaede, og idet hun lo, lyste hendes Tænder ikke som ellers.

— De er forresten noget uforsigtig af Dem, Frøken! svarede jeg; De kan jo ikke vide, om jeg ikke er Anti-Wagnerianer? . . .

— I saa Fald vilde De vel ikke tage Dem det saa nær, at blive lét ud af en ung Pige. Men De er jo ogsaa fra Danmark, og dér kender man nok ikke noget synderlig til Wagner, — det har jeg da hørt sig.

Det muntre Udtryk forsvandt fra hendes Ansigt ved disse Ord, og jeg troede at kunne gætte, hvad